

Boekenkast van Max: Elke dag Dikkie Dik 365 verhaaltjes

Ontwikkelen door voorlezen

Ik vind het belangrijk dat mijn kind opgroeit met boeken. Omdat dit goed is voor de ontwikkeling van je kindje. Zo leren ze woordjes herkennen, en dus hopelijk ze ook zelf gaan napraten. Herkennen merk ik al wel bij Max, het napraten nog niet echt. Niet vanwege het voorlezen. Maar hij begint wel steeds meer woordjes te zeggen. Hij zegt al een hele tijd "tein" (trein). Sinds kort is daar "koken" bijgekomen, door een programma van babytv. Nu sinds deze week zegt hij ook baby. Waar die dat vandaan heeft, geen idee. Waarschijnlijk van de kinderopvang.

Maar goed ik vind voorlezen dus belangrijk maar ook erg leuk. Dit doe ik eigenlijk elke avond als hij in zijn bedje ligt. Al heeft hij op dit moment er geen geduld voor, waardoor ik hem zelf een boek geef en ik hem iets voorlees. Ook dit gaat steeds minder goed, omdat hij met het boek gaat gooien. Misschien is dit een moment om even een pauze in te lassen met voorlezen als hij in bed ligt. Dat houd niet in dat we niet met boeken bezig zijn. Want we hebben ook nog leuke plaatjes (zoekboeken) waar hij helemaal weg van is.

Dikkie Dik

Ik vind het een mooie boek, met fijn allemaal kleine verhaaltjes. En mooi genoeg voor dit kleine aapje. Het hoeft nu nog geen lang verhaal te zijn. Dus ideaal boek voor de kleintjes om voor te lezen. Iedere dag dat ik een verhaaltje voorlas uit Dikkie Dik liet ik hem na het verhaaltje aaien en gedag zeggen. Het gedag zeggen is hij inmiddels al heel goed in, want zwaaien en dag zeggen doet hij naar iedereen.

Wat vinden jullie van voorlezen aan je kindje (s)

Boek review: Een meisje voor

dag en nacht

[social_share]

Waargebeurd verhaal over een meisje uit een Marokkaans migrantengezin dat als kind jarenlang misbruikt wordt door een van haar broers. Ze kan en durft er niets tegen te doen omdat ze is opgevoed met het idee dat ze haar broers altijd moet gehoorzamen en dat de familie-eer boven alles gaat; zoiets schandelijks mag nooit naar buiten komen. Na jaren weet ze het misbruik te stoppen en komt ze ook in opstand tegen de toekomst die haar als meisje wacht: geen school, maar man, huishouden en kinderen. Ze trouwt met een Nederlandse man, wordt politieagente, krijgt een dochter en kan daarna pas met veel moeite haar verleden verwerken. Goed, in de eerste persoon geschreven, indringend verhaal. Het beschrijft op overtuigende wijze het opgroeien van een meisje in een traditioneel Marokkaans migrantengezin en maakt duidelijk waarom in deze gezinnen misbruik vaak wordt verzwegen. Journaliste Renate van der Zee schreef dit boek op verzoek van een Nederlands-Marokkaanse politievrouw; het is haar verhaal en ze wil hiermee het zwijgen over incest in migrantengezinnen verbreken.

Een tijdje terug kreeg ik de tip om dit boek te lezen, wat later kreeg ik van diezelfde persoon dit boek als ebook voor mijn tablet. Het heeft even geduurd voordat ik hem ben gaan lezen, maar hij is uit. Het enige wat ze me ervoor terug vroeg is of ik haar wilde laten weten wat ik nou van het boek vind. Dus bij deze ga ik dat vertellen.

Mijn mening

In eerste instantie dacht ik dat het gehele boek ging over incest, dat was niet het geval alleen in het begin werd er veel over geschreven. Ondanks dat vond ik het een boeiend verhaal. Het greep me echt aan om te lezen hoe sommige families in die cultuur leven. Maar wat een sterke vrouw dat ze tegen de regels van haar familie in is gegaan en uiteindelijk het leven is gaan kiezen wat ze echt wilde leven.

Met het lezen, zat ik echt te wachten wanneer breken haar emoties los en wanneer gaat het mis met haar. Want zoiets meemaken komt er uiteindelijk altijd uit..

Goed boek en lekker door te lezen, dus een echte aanrader.